

514 WET van 10 september 1975 tot wijziging van de Waterleidingwet.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het in het belang van de organisatie van de openbare drinkwatervoorziening wenselijk is de daarop betrekking hebbende voorschriften in de Waterleidingwet (*Stb.* 1957, nr. 150) te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Waterleidingwet ¹ wordt als volgt gewijzigd.

A

In artikel 1, eerste lid, onder c, 1° en 2°, wordt achter het woord „uitsluitend” ingevoegd: „of mede”.

B

In artikel 1, tweede lid wordt „het bepaalde in Hoofdstuk II dezer wet” vervangen door: „het in deze wet bepaalde”.

C

Hoofdstuk III wordt gelezen:

„HOOFDSTUK III

Reorganisatie van de openbare drinkwatervoorziening

EERSTE AFDELING

Planprocedure

Artikel 16. 1. Provinciale staten stellen plannen vast tot reorganisatie van de openbare drinkwatervoorziening in hun provincie, voor zover zulks ter bevordering van de doelmatigheid dier voorziening gewenst is. De plannen behoeven Onze goedkeuring.

2. Alvorens een plan te ontwerpen stellen gedeputeerde staten de colleges van burgemeester en wethouders van de in hun provincie gelegen gemeenten en de eigenaren van de waterleidingbedrijven, voor zover die gemeenten en bedrijven bij het plan belang hebben, zomede de Raad voor de Drinkwatervoorziening in de gelegenheid hun mening kenbaar te maken.

Artikel 17. 1. Het door gedeputeerde staten gemaakte ontwerp van een plan wordt toegezonden aan de raden van de in artikel 16, tweede lid, bedoelde gemeenten en de eigenaren van de daar bedoelde waterleidingbedrijven. Gedurende twee maanden na de verzending van het ontwerp kunnen

die raden en eigenaren schriftelijk hun bezwaren tegen het ontwerp ter kennis brengen van provinciale staten.

2. Binnen vier maanden na het verstrijken van de in het eerste lid, tweede volzin, genoemde termijn beslissen provinciale staten omtrent het ontwerp. Zij kunnen hun beslissing éénmaal voor ten hoogste vier maanden verdagen.

3. Indien provinciale staten binnen de krachtens het tweede lid geldende termijn geen beslissing hebben genomen, leggen gedeputeerde staten het ontwerp met de ingediende bezwaarschriften ter vaststelling aan Onze Minister voor. Onze Minister beslist zo spoedig mogelijk.

Artikel 18. 1. Het plan wordt, indien het is vastgesteld door provinciale staten, door gedeputeerde staten toegezonden aan Onze Minister alsmede aan de in artikel 17, eerste lid, bedoelde gemeenteraden en eigenaren, en, indien het is vastgesteld door Onze Minister, door hem toegezonden aan provinciale staten alsmede aan de in artikel 17, eerste lid, bedoelde gemeenteraden en eigenaren. Onze Minister maakt het plan bekend in de *Staatscourant*. De toezending, onderscheidenlijk bekendmaking, houdt mededeling in van de in het tweede lid bedoelde bevoegdheid tot het indienen van bezwaren. Voorts wordt het plan door Onze Minister ter kennis gebracht van de Raad voor de Drinkwatervoorziening.

2. Belanghebbende gemeenteraden en eigenaren van waterleidingbedrijven alsmede, indien het plan is vastgesteld door Onze Minister, gedeputeerde staten kunnen binnen drie maanden na de in het eerste lid bedoelde bekendmaking in de *Staatscourant* bij Ons bezwaren tegen het plan indienen.

Artikel 19. 1. Na het verstrijken van de in artikel 18, tweede lid, genoemde termijn wordt het plan aan Onze goedkeuring onderworpen.

2. Alvorens Ons een voordracht tot een besluit krachtens het eerste lid te doen stelt Onze Minister de Raad voor de Drinkwatervoorziening in de gelegenheid zijn mening kenbaar te maken. Tegen het plan ingediende bezwaren worden aan de Raad medegedeeld.

3. Indien bij Ons tegen het plan bezwaren zijn ingediend horen Wij, alvorens te beslissen, de Raad van State, Afdeling de geschillen van bestuur. De Afdeling brengt haar advies uit met overeenkomstige toepassing van de Wet op de Raad van State.

4. Ons besluit wordt door Onze Minister in de *Staatscourant* bekend gemaakt.

Artikel 20. 1. Indien Onze Minister, de Raad voor de Drinkwatervoorziening gehoord, een reorganisatie van de openbare drinkwatervoorziening in een gebied dat zich over een of meer provincies uitstrekt, ter bevordering van de doelmatigheid dier voorziening gewenst acht en hij van oordeel is dat provinciale staten met betrekking tot die reorganisatie geen of onvoldoende toepassing geven aan artikel 16, eerste lid, nodigt hij provinciale staten van die provincie of provincies uit binnen een door hem te bepalen termijn ten aanzien van dat gebied toepassing te geven aan artikel 16, eerste lid. Hij kan zijn uitnodiging vergezeld doen gaan van aanwijzingen omtrent de inhoud van het plan.

2. Indien provinciale staten aan de uitnodiging van Onze Minister binnen de gestelde termijn geen gevolg hebben gegeven of Wij aan het plan goedkeuring hebben onthouden, kunnen Wij een plan als bedoeld in die uitnodiging vaststellen. Alvorens Ons een daartoe strekkende voordracht te doen, stelt Onze Minister de in artikel 17, eerste lid, bedoelde gemeenteraden en eigenaren alsmede provinciale staten in de gelegenheid hun mening kenbaar te maken. Omtrent het ontwerp-plan horen Wij de Raad van State, Afdeling voor de geschillen van bestuur, die haar advies uitbrengt met overzamenkomstige toepassing van de Wet op de Raad van State. Nadat het plan door Ons is vastgesteld, wordt het door Onze Minister toegezonden aan de in artikel 17, eerste lid, bedoelde gemeenteraden en eigenaren alsmede aan provinciale staten en de Raad voor de Drinkwatervoorziening, en in de *Staatscourant* bekendgemaakt. Met betrekking tot een plan dat krachtens de eerste volzin door Ons wordt voorbereid of is vastgesteld, zijn de artikelen 17, 18 en 19 niet van toepassing.

TWEDE AFDELING

Inhoud van het plan

Artikel 21. 1. Een plan als bedoeld in de eerste afdeling houdt in de aanwijzing van een of meer gebieden tot distributiegebied.

2. In het plan wordt tevens voor elk krachtens het eerste lid aangewezen distributiegebied de rechtspersoon aangewezen, op wie dat distributiegebied overgaat.

3. In het plan kan aan de eigenaar van een waterleidingbedrijf de verplichting worden opgelegd om:

a. in het groot en tegen een ten minste alle kosten dekkende prijs drinkwater te leveren aan één of meer andere waterleidingbedrijven,

b. op een in het plan omschreven wijze met één of meer andere waterleidingbedrijven samen te werken.

Artikel 22. Aanwijzing van een rechtspersoon krachtens artikel 21, tweede lid, geschiedt slechts nadat die rechtspersoon zich tegenover gedeputeerde staten tot levering van drinkwater in het betrokken gebied aan verbruikers schriftelijk bereid heeft verklaard.

DERDE AFDELING

Rechtsgevolgen van het plan

§ 1. *Overgang van bevoegdheid tot levering van drinkwater*

Artikel 23. 1. De in artikel 21, tweede lid, bedoelde overgang van een distributiegebied komt tot stand op een door Onze Minister vast te stellen tijdstip. Die overgang houdt in dat:

a. de bevoegdheid tot levering van drinkwater aan verbruikers in dat gebied, voor zover deze aan een ander dan de krachtens dat lid aangewezen rechtspersoon toekomt, vervalt;

b. de aangewezen rechtspersoon, zo voor de levering van drinkwater aan verbruikers in dat gebied geen concessie of vergunning vereist is, tot zodanige levering in dat gebied met uitsluiting van anderen bevoegd is;

c. zo voor de levering van drinkwater aan verbruikers in dat gebied een concessie of vergunning vereist is, zodanige concessie of vergunning, zolang zij nog niet is verleend, geacht wordt onder de gebruikelijke voorwaarden aan die rechtspersoon te zijn verleend, mits binnen drie maanden na het in het eerste lid bedoelde tijdstip een concessie of vergunning wordt aangevraagd.

2. Onze Minister stelt het in het eerste lid, aanhef, bedoelde tijdstip zo spoedig mogelijk vast nadat:

a. hetzij hem gebleken is dat de overdracht van de bedrijfsmiddelen, nodig voor de voortzetting van de drinkwatervoorziening in het betrokken gebied, in der minne geregeld is;

b. hetzij het vonnis, bedoeld in artikel 36, eerste lid, gezag van gewijsde heeft verkregen.

Alvorens het tijdstip wordt vastgesteld, worden de eigenaren van de betrokken waterleidingbedrijven in de gelegenheid gesteld hun mening daaromtrent kenbaar te maken.

3. In het geval, bedoeld in het tweede lid, onder *b*, wordt het tijdstip zodanig vastgesteld dat het valt binnen één maand nadat het vonnis, bedoeld in artikel 36, eerste lid, gezag van gewijsde heeft verkregen.

4. Onze Minister doet een afschrift van zijn beschikking toekomen aan de in artikel 36, vierde lid, bedoelde bewaarder van de openbare registers.

§ 2. *Wachtgeld en ondervanging pensioennadeel*

Artikel 24. 1. De werknemer:

a. die wegens de reorganisatie van de openbare drinkwatervoorziening, beoogd door een plan als bedoeld in artikel 16, eerste lid, door de eigenaar van een waterleidingbedrijf ontslagen wordt,

b. die laatstelijk vóór de dag waarop het ontslag ingaat ten minste twee jaren zonder onderbreking in dienst was van die eigenaar, en

c. voor wie niet ter zake van die dienst een krachtens artikel 125 of 134 der Ambtenarenwet 1929 vastgestelde wachtgeld- of uitkeringsregeling geldt,

heeft aanspraak op wachtgeld jegens de rechtspersoon die bij het plan is aangewezen voor het distributiegebied waarin de werknemer vóór het krachtens artikel 23, eerste lid, vastgestelde tijdstip werkzaam was.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden regelen vastgesteld omtrent het in het eerste lid bedoelde wachtgeld.

3. Indien het distributiegebied waarin de werknemer vóór het krachtens artikel 23, eerste lid, vastgestelde tijdstip werkzaam was, is gesplitst en is opgenomen in twee of meer bij het plan aangewezen distributiegebieden, zijn de voor deze gebieden aangewezen rechtspersonen hoofdelijk voor het wachtgeld aansprakelijk. Ieder van hen draagt bij in de kosten van het wachtgeld en de daarover door degene die het wachtgeld uitbetaalt verschuldigde premies voor zover deze niet op het wachtgeld kunnen worden ingehouden, alsmede in de desbetreffende administratiekosten. Indien partijen geen overeenstemming bereiken omtrent de verdeling van die kosten, beslist daaromtrent op verzoek van de meest gerede partij de rechtbank binnen welker rechtsgebied deze partij gevestigd is.

4. Indien de werknemer op grond van een andere wettelijke regeling of de voor hem geldende arbeidsvoorwaarden aanspraak heeft op een uitkering ter zake van ontslag, wordt voor de toepassing van in die regeling of die arbeidsvoorwaarden voorkomende bepalingen omtrent samenloop van die uitkering met uitkeringen uit anderen hoofde het in het eerste lid bedoelde wachtgeld buiten beschouwing gelaten.

5. Indien ten aanzien van een ontslagen werknemer die wachtgeld geniet op grond van het eerste lid en die niet verplicht verzekerd is ingevolge de Ziekenfondswet geen regeling geldt, op grond waarvan een ander verplicht is bij te dragen in de premie voor de ziektekostenverzekering van de werknemer, draagt de rechtspersoon die het wachtgeld verschuldigd is bij in de premie van die verzekering op dezelfde voet als de

werkgever die het ontslag verleend heeft, vóór het ontslag bijdroeg in de premie van de toenmalige ziektekostenverzekering van de werknemer. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing.

6. Verplichtingen betreffende wachtgeld of een andere uitkering ter zake van ontslag als bedoeld in het eerste lid, onder a, welke rusten op de eigenaar van een waterleidingbedrijf waarvan het distributiegebied overgaat op een krachtens artikel 21, tweede lid, aangewezen rechtspersoon, gaan op het krachtens artikel 23, eerste lid, vastgestelde tijdstip over op die rechtspersoon. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 25. 1. Bij algemene maatregel van bestuur worden, zo nodig, regelen gesteld betreffende het ondervangen van aanmerkelijk nadeel ter zake van de opbouw van pensioen, dat mogelijkwijze voor werknemers ontstaat als gevolg van ontslag als bedoeld in artikel 24, eerste lid, onder a.

2. Ten aanzien van de betaling van de kosten van een voorziening, getroffen ingevolge regelen als bedoeld in het eerste lid, kan bij de in het eerste lid bedoelde algemene maatregel van bestuur artikel 24, eerste en derde lid, van overeenkomstige toepassing worden verklaard.

3. Degene bij wie het pensioen van een werknemer bij een waterleidingbedrijf, niet zijnde deelnemer aan het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds, verzekerd is, alsmede diens werkgever zijn gehouden ter zake van dat pensioen desgevraagd aan Onze Minister binnen een door hem gestelde termijn de gegevens te verschaffen waarvan kennisneming nodig is in verband met het treffen of uitvoeren van de algemene maatregel van bestuur als in het eerste lid bedoeld.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld omtrent de vergoeding van kosten, verbonden aan het verschaffen van gegevens als bedoeld in het derde lid.

§ 3. *Overgang van rechten en verplichtingen ingeval zulks niet krachtens overeenkomst geschiedt*

Artikel 26. Op het tijdstip, door Onze Minister vastgesteld krachtens artikel 23, eerste lid, gaan overeenkomstig de bepalingen van deze paragraaf de burgerrechtelijke rechten en verplichtingen van de eigenaar van een waterleidingbedrijf waarvan het distributiegebied geheel of gedeeltelijk overgaat op een krachtens artikel 21, tweede lid, aangewezen rechtspersoon, van rechtswege over op die rechtspersoon, voor zover die rechten en verplichtingen zijn vermeld op een bij vonnis vast te stellen lijst.

Artikel 27. 1. Op de lijst, bedoeld in artikel 26, worden vermeld de burgerrechtelijke rechten en verplichtingen van de in dat artikel bedoelde eigenaar, welke naar het oordeel van de rechtbank verband houden met de drinkwatervoorziening in het betrokken gebied.

2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet ten aanzien van:

a. rechten en verplichtingen uit een op het tijdstip, vastgesteld krachtens artikel 23, eerste lid, lopende arbeidsovereenkomst;

b. eigendom van roerende en onroerende lichamelijke zaken, waarvan aan de rechtbank blijkt dat partijen gezamenlijk van oordeel zijn dat overgang niet noodzakelijk is.

3. Burgerrechtelijke rechten en verplichtingen, verband houdende met de drinkwatervoorziening, waarvan het bestaan onzeker is, of waarvan onzeker is of zij behoren tot het vermogen van de in artikel 26 bedoelde eigenaar, worden niettemin op de lijst geplaatst.

Artikel 28. Nadat het in de eerste afdeling van dit hoofdstuk bedoelde plan door Ons is goedgekeurd of vastgesteld,

is zowel de in artikel 26 bedoelde eigenaar als de in dat artikel bedoelde aangewezen rechtspersoon bevoegd bij dagvaarding te vorderen, dat de rechtbank, binnen welke rechtsgebied die eigenaar gevestigd is, bij vonnis de in dat artikel bedoelde lijst vaststelt. De dagvaarding bevat tevens een opgave van de burgerrechtelijke rechten en verplichtingen, welke naar het oordeel van eiser op die lijst behoren te worden vermeld.

Artikel 29. 1. Ten dage dienende concludeert de aanlegger voor eis. Bij conclusie van eis worden overgelegd:

a. een exemplaar van het plan met bijlagen;

b. een exemplaar van de *Staatscourant*, waarin het plan is bekend gemaakt;

c. indien het plan is vastgesteld door provinciale staten, een exemplaar van de *Staatscourant*, waarin is bekend gemaakt dat het plan is goedgekeurd.

2. Indien de in het eerste lid genoemde stukken niet volledig zijn overgelegd, stelt de rechtbank een termijn van ten hoogste drie weken vast, waarbinnen eiser alsnog tot aanvulling van die stukken kan overgaan, bij gebreke waarvan de vordering wordt afgewezen.

Artikel 30. 1. De gedaagde concludeert voor antwoord binnen zes weken. De conclusie houdt in een opgave van de burgerrechtelijke rechten en verplichtingen, welke naar gedaagde's oordeel op de door de rechtbank vast te stellen lijst behoren te worden vermeld.

2. Een conclusie van repliek kan slechts worden genomen binnen vier weken na de conclusie van antwoord.

3. Een conclusie van dupliek kan slechts worden genomen binnen vier weken na de conclusie van repliek, waarna binnen twee weken de stukken voor vonnis moeten worden overgelegd.

Artikel 31. 1. De rechtbank wijst bij vonnis een harer leden als rechter-commissaris aan en benoemt een of meer deskundigen in oneven getale. Zij geeft aan deskundigen de opdracht haar van advies te dienen omtrent de samenstelling van de lijst, bedoeld in artikel 26.

2. De aanwijzing en benoeming vinden ook plaats indien de rechtbank verstek mocht hebben verleend.

3. Tegen het vonnis staat geen andere voorziening open dan cassatie in het belang der wet.

Artikel 32. De tijd en plaats van de opneming door de deskundigen worden door de rechter-commissaris met inachtneming van een korte termijn bepaald. De griffier draagt zorg dat partijen en de deskundigen afschrift ontvangen van de beschikking van de rechter-commissaris.

Artikel 33. 1. Bij de aanvang van de opneming leggen de deskundigen in handen van de rechter-commissaris de eed af.

2. De griffier maakt van de opneming een door de rechter-commissaris en hem te ondertekenen proces-verbaal op.

3. Hij neemt daarin de verklaringen van partijen op. Voorts neemt hij daarin op de punten waarover partijen hebben toegezegd nadere inlichtingen te zullen geven of waaromtrent hun door de rechter-commissaris is opgedragen nadere inlichtingen te verschaffen. De rechter-commissaris bepaalt de termijn waarbinnen die inlichtingen moeten zijn verstrekt.

4. De rechter-commissaris is bevoegd aan partijen te gelasten aan deskundigen alle bescheiden ter inzage te geven, waarvan hij inzage hunnerzijds nodig acht voor het opstellen van het deskundigenadvies.

5. De rechter-commissaris stelt tevens na overleg met de deskundigen de datum vast, waarop zij hun advies bij de griffie zullen indienen.

Artikel 34. 1. De rechtbank stelt zo spoedig mogelijk na de indiening van het deskundigenadvies bij vonnis de lijst, bedoeld in artikel 26, voorlopig vast.

2. Bij het vonnis wijst de rechtbank de provincie of provincies aan, ter griffie waarvan het vonnis, houdende de voorlopige lijst, ter inzage zal worden gelegd. De griffier van de rechtbank draagt zorg voor de nederlegging en doet hiervan mededeling aan partijen. Het vonnis ligt gedurende vier weken ter inzage.

3. De griffier draagt tevens zorg dat de nederlegging wordt gepubliceerd in twee of meer door de rechter-commissaris aan te wijzen nieuws- of advertentiebladen.

4. Tegen het vonnis staat geen andere voorziening open dan cassatie in het belang der wet.

Artikel 35. 1. Gedurende vier weken na afloop van de in artikel 34, tweede lid, bedoelde termijn kunnen partijen, crediteuren of debiteuren van partijen dan wel andere belanghebbenden bij de rechter-commissaris schriftelijk hun bezwaren indienen tegen de voorlopig vastgestelde lijst.

2. De rechter-commissaris stelt de datum voor een zitting vast, waarop ingediende bezwaarschriften in aanwezigheid van de deskundigen zullen worden behandeld.

3. De griffier roept de belanghebbenden en de deskundigen voor deze zitting op.

4. Van het ter zitting behandelde wordt door de griffier een proces-verbaal opgemaakt.

5. Bij de behandeling stelt de rechter-commissaris op verzoek van partijen of een hunner een dag van pleidooi vast. De pleidooien worden gehouden binnen vier weken na de bezwaarschriftenbehandeling.

Artikel 36. 1. De rechtbank stelt zo spoedig mogelijk de lijst, bedoeld in artikel 26, vast.

2. De griffier draagt zorg, dat het vonnis ter griffie van de ingevolge artikel 34, tweede lid, aangewezen provincie of provincies ter inzage wordt gelegd. Het vonnis ligt gedurende zes maanden ter inzage. Artikel 34, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Tevens draagt de griffier zorg, dat een afschrift van het vonnis, nadat het gezag van gewijsde heeft verkregen, wordt gezonden aan Onze Minister en aan de bewaarder van de openbare registers, wie het aangaat. Nadat deze het afschrift, bedoeld in artikel 23, vierde lid, heeft ontvangen, wijzigt hij tijdig de openbare registers.

4. Tegen het vonnis staat geen ander rechtsmiddel open dan beroep in cassatie. De beroepstermijn belooft veertien dagen.

§ 4. *Schadeloosstelling ter zake van de vermogensovergang en de winstderving*

Artikel 37. 1. De partij op welke ingevolge artikel 26 de in dat artikel bedoelde rechten en verplichtingen zijn overgegaan, is gehouden de wederpartij schadeloos te stellen.

2. De ingevolge het eerste lid verschuldigde schadeloosstelling bestaat uit:

a. de contante waarde van de netto-opbrengst welke de wederpartij over de tien jaren na de overgang op de grondslag van de tarieven die zonder de overgang in haar distributiegebied zouden hebben gegolden, zou hebben behaald;

b. de contante waarde van de desintegratie-schade welke het rechtstreeks en noodzakelijk gevolg van de overgang is;

c. het ten tijde van de overgang nog uitstaande bedrag van het door de wederpartij voor de financiering van de drinkwatervoorziening in het betrokken gebied bestede kapitaal,

voor zover dit niet is verkregen uit geldleningen ter zake waarvan de verplichtingen krachtens artikel 26 zijn overgegaan.

De contante waarde, bedoeld onder a en b, wordt berekend tegen de rente die ten tijde van de overgang op de kapitaalmarkt voor een tienjarige lening geldt. Bij de berekening van de netto-opbrengst, bedoeld onder a, wordt wegens de aanwezigheid van eigen vermogen, voor zover ingevolge artikel 26 overgegaan, een redelijke vergoeding toegekend.

Indien de wederpartij bij beëindiging van een haar vóór 13 april 1971 verleende concessie voor de levering van drinkwater in haar distributiegebied, welke op het in artikel 23, eerste lid, bedoelde tijdstip nog van kracht was, aan die concessie rechten zou hebben kunnen ontlenen inzake schadeloosstelling, kan zij verlangen dat de schadeloosstelling welke haar wegens de overgang van het distributiegebied krachtens deze wet toekomt zoveel mogelijk in overeenstemming met de bepalingen van die concessie wordt vastgesteld, met dien verstande dat de waarde van de verplichtingen welke ingevolge artikel 26 op de in het eerste lid bedoelde partij zijn overgegaan, op deze schadeloosstelling in mindering wordt gebracht. Op de wijze van vaststelling van deze schadeloosstelling zijn, in afwijking van hetgeen daaromtrent in de concessie mocht zijn geregeld, de artikelen 38, 39 en 40 van toepassing.

3. Over de som van de in het tweede lid bedoelde bedragen is, voor zover deze som niet is voldaan, tevens een door de rechtbank bij het vonnis, bedoeld in artikel 40, eerste lid, aan te wijzen rente verschuldigd, te rekenen van het in artikel 23, eerste lid, bedoelde tijdstip.

Artikel 38. 1. Bij het vonnis, bedoeld in artikel 36, wijst de rechtbank een harer leden als rechter-commissaris aan en benoemt zij een of meer deskundigen in oneven getale. Zij geeft aan deskundigen de opdracht haar van advies te dienen omtrent de hoogte van de schadeloosstelling, bedoeld in artikel 37, eerste lid.

2. De artikelen 32 en 33 zijn van overeenkomstige toepassing. De griffier zendt ten spoedigste na de indiening van het in het eerste lid bedoelde advies afschriften daarvan aan partijen.

Artikel 39. 1. Gedurende een periode van zes weken na de datum van verzending van de afschriften van het advies door de griffier kunnen partijen schriftelijk hun bezwaren tegen het advies van deskundigen indienen bij de rechter-commissaris.

2. De rechter-commissaris stelt de datum voor een zitting vast, waarop ingediende bezwaarschriften in aanwezigheid van de deskundigen zullen worden behandeld.

3. De griffier roept partijen en deskundigen voor deze zitting op.

4. Van het ter zitting behandelde wordt door de griffier een proces-verbaal opgemaakt.

5. Bij de behandeling stelt de rechter-commissaris op verzoek van partijen of een hunner een dag van pleidooi vast. De pleidooien worden gehouden binnen vier weken na de bezwaarschriftenbehandeling.

Artikel 40. 1. Zo spoedig mogelijk stelt de rechtbank bij vonnis de in artikel 37, tweede lid, bedoelde bedragen vast.

2. Bij haar vonnis veroordeelt zij de partij op welke ingevolge artikel 26 de in dat artikel bedoelde rechten en verplichtingen zijn overgegaan, tot betaling van de schadeloosstelling en van de in artikel 37, derde lid, bedoelde rente.

3. De rechtbank kan op verzoek van een der partijen, rekening houdende met de omstandigheden waarin partijen verkeren, bepalen dat de schadeloosstelling zal worden voldaan over een door haar vast te stellen aantal jaarlijkse termijnen van ten hoogste tien. Indien de rechtbank niet bepaalt

dat de schadeloosstelling in termijnen zal worden voldaan, is de tot schadeloosstelling gehouden partij verplicht de verschuldigde som te voldoen binnen één maand nadat het in dit artikel bedoelde vonnis gezag van gewijsde heeft verkregen. Bij de betaling ineens of bij elke termijnbetaling moet de in artikel 37, derde lid, bedoelde rente worden voldaan, welke tot de dag van die betaling verschuldigd is.

4. De rechtbank veroordeelt de partij, op wie de in artikel 26 bedoelde rechten en verplichtingen overgaan, tot betaling van de kosten in het geding.

5. Tegen het vonnis staat geen ander rechtsmiddel open dan beroep in cassatie.

Artikel 41. Indien een partij niet aan haar in artikel 37, eerste of derde lid, vermelde verbintenis voldoet, is de Staat, nadat die partij in gebreke is gesteld, gehouden de schadeloosstelling, onderscheidenlijk de rente, terstond te voldoen. De Staat heeft na betaling verhaal op de partij die aan haar verbintenis niet heeft voldaan.

§ 5. Rechtsgedingen

Artikel 42. Rechtsgedingen, vóór het krachtens artikel 23, eerste lid, vastgestelde tijdstip ingesteld door of tegen degene van wie de in artikel 26 bedoelde rechten en verplichtingen zijn overgegaan, worden overeenkomstig de bepalingen van deze paragraaf voor de rechter bij wie zij aanhangig zijn, voortgezet door of tegen degene op wie die rechten en verplichtingen zijn overgegaan, voor zover die rechtsgedingen daarop betrekking hebben.

Artikel 43. 1. Degene van wie de in artikel 26 bedoelde rechten en verplichtingen ingevolge dat artikel zijn overgegaan, doet, ingeval een rechtsgeding als bedoeld in artikel 42 aanhangig is, van die overgang onverwijld mededeling aan de rechter voor wie het rechtsgeding dient. Tevens doet hij van die overgang aan de wederpartij in het rechtsgeding mededeling bij aangetekende brief waarvoor een bericht van ontvangst wordt verlangd.

2. Hij stelt degene op wie de rechten en verplichtingen, bedoeld in artikel 26, ingevolge dat artikel zijn overgegaan, op de hoogte van de in artikel 42 bedoelde rechtsgedingen en zendt hem bij aangetekend schrijven, waarvoor een bericht van ontvangst wordt verlangd, alle benodigde gegevens.

3. Degene op wie de in artikel 26 bedoelde rechten en verplichtingen ingevolge dat artikel zijn overgegaan, alsmede de wederpartij in het rechtsgeding zijn eveneens bevoegd tot het doen van de in het eerste lid bedoelde mededeling.

Artikel 44. 1. Ingeval de rechter blijkt, dat degene van wie de in artikel 26 bedoelde rechten en verplichtingen zijn overgegaan, en degene op wie deze zijn overgegaan, te zamen van oordeel zijn, dat het betrokken rechtsgeding een geding is als bedoeld in artikel 42, stelt hij ambtshalve indeplaatsstelling ter rolle vast.

2. Ingeval de rechter zulks niet blijkt, bepaalt hij, alvorens in het rechtsgeding te beslissen, de datum waarop een zitting zal worden gehouden waarop de partijen in het rechtsgeding alsmede degene, op wie de in artikel 26 bedoelde rechten en verplichtingen ingevolge dat artikel zijn overgegaan, worden gehoord.

3. De griffier roept de betrokkenen voor deze zitting bij aangetekende brief op.

4. Van het ter zitting behandelde wordt door de griffier een proces-verbaal opgemaakt.

5. De rechter bepaalt bij beschikking tussen wie voortzetting van het betrokken rechtsgeding zal plaatsvinden.

6. Tegen de beschikkingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, kan door de in het tweede lid genoemde betrokkenen

hoger beroep worden ingesteld, zulks binnen een maand na de dagtekening der in het vorige lid genoemde beschikking.

Het hoger beroep wordt ingesteld bij verzoekschrift, waarvan de griffier bij aangetekend schrijven aan de in het tweede lid bedoelde betrokkenen, met uitzondering van degene, die dat hoger beroep heeft ingesteld, een afschrift doet toekomen. Op deze procedure is het in het tweede lid bepaalde van overeenkomstige toepassing.

7. Beroep in cassatie kan worden ingesteld binnen een maand na de dagtekening van de in appèl gegeven beschikking.

8. Nadat de beschikking onherroepelijk is geworden, stelt de rechter zonodig ambtshalve indeplaatsstelling ter rolle vast.

9. Indien een mededeling, als bedoeld in artikel 43, eerste lid, geen gevolg heeft gehad in verband met het feit, dat het betrokken rechtsgeding reeds in staat van wijzen was ten tijde van de mededeling, is het volgende artikel van overeenkomstige toepassing.

10. Ten aanzien van het verzoek, bedoeld in het zesde lid van dit artikel, zijn de bepalingen van Titel XII van het Eerste Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van overeenkomstige toepassing.

Artikel 45. 1. Ingeval de in artikel 43, eerste lid, bedoelde mededeling niet heeft plaatsgevonden, en het vonnis in het rechtsgeding kracht van gewijsde heeft verkregen, is de betrokkene aan wie van het niet doen van de mededeling in redelijkheid geen verwijt kan worden gemaakt, bevoegd de rechter te verzoeken te bepalen, dat dat vonnis zal gelden ten opzichte van degene, op wie de in artikel 26 bedoelde rechten en verplichtingen ingevolge dat artikel zijn overgegaan.

2. Het verzoek kan worden gedaan binnen een maand nadat het vonnis in het betrokken rechtsgeding in kracht van gewijsde is gegaan. De griffier zendt aan betrokkenen een afschrift van het verzoekschrift.

3. De rechter bepaalt de datum, waarop een zitting zal worden gehouden waarop de in artikel 44, tweede lid, genoemde betrokkenen worden gehoord. Artikel 44, derde en vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

4. De rechter doet bij vonnis uitspraak. Artikel 44, zesde, zevende en achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

5. Ten aanzien van het verzoek, bedoeld in het eerste lid van dit artikel, zijn de bepalingen van Titel XII van het Eerste Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van overeenkomstige toepassing.

VIERDE AFDELING

Uitzondering

Artikel 46. Dit hoofdstuk is niet van toepassing op bedrijven die niet in hoofdzaak bestemd zijn tot openbare drinkwatervoorziening door levering van drinkwater aan verbruikers of tot levering van drinkwater in het groot aan waterleiding-bedrijven."

D

De artikelen 46–50 worden vernummerd tot 47–51.

E

Artikel 46, vernummerd tot 47, wordt gewijzigd als volgt. Het tweede lid vervalt.

He derde en het vierde lid worden vernummerd tot tweede en derde lid.

F

Artikel 48, vernummerd tot 49, wordt gewijzigd als volgt. In het eerste lid vervallen de woorden „de Provinciale Staten, onderscheidenlijk” en de woorden „artikel 140 der

provinciale wet, onderscheidenlijk" en wordt voor „hen" gelezen: „hem".

In het tweede lid wordt „142 der provinciale wet" vervangen door: „81 der Provinciewet" en wordt achter „deze wet" ingevoegd: „en latere wijzigingen daarvan".

Artikel II

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 10 september 1975.

JULIANA.

*De Minister van Volksgezondheid
en Milieuhygiëne,*

I. VORRINK.

Uitgegeven de negende oktober 1975.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1970/1971, 11 252; 1971/72, 11 252;
1973/74, 11 252; 1974/75, 11 252;
Hand. II 1974/75, bladz. 4135-4146; 4219-4233; 4565-4575;
Kamerstukken I 1974/75, 11 252 (115, 115a, 129);
Hand. I 1974/75, bladz. 1196-1197; 1206-1207.

¹⁾ *Stb.* 1957, 150, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 mei 1975, *Stb.* 283.